

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pecamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60

Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljeva ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Odklonitev potrditve poslanca Hribarja za ljubljanskega župana.

Dunaj, 11. avgusta. Snočna »Neue Freie Presse« se peča med drugim tudi z odklonitvijo potrditve poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana in zatrjuje, da definitivna odločitev na merodajnem mestu še ni padla, temveč da preiskujejo poklicani faktorji še vse tozadevne pro- in contra argumente. Od druge strani pa da je zvedela, da na predlog deželne vlade kranjske poslanec Hribar faktično ne bo potrjen za ljubljanskega župana. Merodajno pri tej odločitvi je baje postopanje poslanca Hribarja zlasti v narodnopolitičnih zadevah. Odlično mesto, ki ga zavzema poslanec Hribar med voditelji novoslovenskega gibanja in pa njegov odločno narodni nastop so baje vzroki, zakaj da se ga odklanja. Kako slabo pa je utemeljena vsa ta gonja proti poslancu Hribarju, kaže dejstvo, da se citira celo neka brzjavka, katero je poslal poslanec Hribar leta 1898. v Petrograd, torej pred 12 leti, ki naj bi dokazala njegovo antipatriotično delovanje.

Dunaj, 11. avgusta. Od dobro poučene strani je zvedel dunajski urednik »Slov. Naroda«, da je stala kranjska deželna vlada predlog, naj se poslanca Hribarja ne potrdi za ljubljanskega župana, v izrecnem soglasju s kranjskimi klerikalnimi voditelji.

Konference ministrskega predsednika barona Bienertha.

Dunaj, 11. avgusta. Ministrski predsednik baron Bienerth pride povodom 80letnice cesarjeve iz svojega bivališča na Dunaj, kjer ostane par dni in bo konferiral z nekaterimi vodilnimi osebami, zlasti s poljskimi, v zadevi galiških vodnih cest. Dne 18. avgusta se vrši običajni slavnostni ministrski svet.

Nemški nacionalci in politični položaj na Hrvaškem.

Dunaj, 11. avgusta. Dunajska »Oesterreichische Volkszeitung« se peča v večeršnjem članku z naslovom politično konstelacijo na Hrvaškem ter jo z nemškonacionalnega stališča pozdravlja, ker pomenja definitivno smrt ideje trializma v Avstriji. Na drugi strani pa obeta nova vladna stranka mnogo boljše politično kvaliteto, ki se je iznebila demagoštva. Najboljši dokaz za to je, da se izključita iz vladne večine poslance Pribečević in Budisavljević.

Občinske volitve v celjski okolici.

Celje, 11. avgusta. Po stari, že 20 let obstoječi navadi, se vrše občinske volitve v celjski okoliški občini pri Fazarineu na Ostrožnem, in sicer po tem redu: III. razred voli v ponedeljek, dne 22. avgusta od 8. zjutraj nepretrgoma do 3. popoldne; II. razred voli v torek, dne 23. avgusta od 8. do 11. dopoldne in I. razred isti dan od 2. do 4. popoldne. Slovenski volil-

ci, vsi do zadnjega moža na volišče za svoje slovenske kandidate!

Za pravice slovenskega jezika.

Ormož, 11. avgusta. Uradna učiteljska konferenca je sklenila resolucijo, v kateri zahteva uvedbo slovenskega poslovnega jezika pri konferencah in uvedbo slovenskih nadzorstvenih in vseh uradnih zapisnikov.

Deputacija za slovansko liturgijo v Rimu.

Rim, 11. avgusta. Deputacija za slovansko liturgijo je bila v Rimu, toda ni bila od papeža sprejeta. Kardinal Mery del Vall je deputaciji hiadno sporočil, da je za rimsko kurijo vprašanje slovanske liturgije končano.

Pomiloščenje političnih zločincev ob priliki cesarjeve osemdesetletnice.

Dunaj, 11. avgusta. »Hrvatska korespondenca« javlja, da bo cesar ob osemdesetletnici podelil amnestijo vsem političnim zločincem, ki so radi političnih hudodelstev ali že obsojeni ali pa šele v preiskavi. amnestija zadeva hudodelstva in pregreške po §§ 58, 63, 65 in 302 kaz. z. Tozadevno cesarjevo pismo se objavi 17. avgusta.

Zagreb o priliki vladarjeve osemdesetletnice.

Zagreb, 11. avgusta. Mestni svet je sklenil v svoji seji, da se mesto o priliki vladarjeve osemdesetletnice svečanostno razsvetli. — Dne 18. avgusta se vrši slavnostna seja mestnega sveta, v kateri se določijo sledeče podpore: 6000 K za mestne uboge, 4000 K za uradniške in častniške vdove, 10.000 K za otroško zavetišče, razven tega pa se ustanove štipendije za tehnike.

Češka trgovinska in obrtna zbornica in cesarjeva osemdesetletnica.

Praga, 11. avgusta. Trgovinska in obrtna zbornica praška bo imela dne 18. avgusta v proslavo cesarjeve osemdesetletnice slavnostno sejo, v kateri sklene ustanoviti posebni jubilejni institut za pospeševanje industrije.

Češki deželni odbor in cesarjeva osemdesetletnica.

Praga, 11. avgusta. Deželni odbor je imel danes sejo, v kateri je pooblastil najvišjega deželnega maršala princa Lobkowitza, da izreče cesarju ob priliki njegove osemdesetletnice v imenu češke dežele čestitke.

Hotelska družba »Riviera« pred konkurzom.

Dunaj, 11. avgusta. Istrska hotelska družba »Riviera« stoji tik pred konkurzom, ki se najbrž proglasi že te dni.

Češki letalčki na Dunaju.

Praga, 11. avgusta. V nedeljo pride 1000 Čehov na Dunaj, da si ogledajo lovsko razstavo. Z ozirom na hujskajočo propagando nekaterih

dunajskih zakotnih listov je policija prepovedala, da ne smejo izletniki nositi nobenih znakov, sicer pa je obljubila, da bode strogo nastopala proti vsakemu izzivanju in najsibode to vprizorjeno od katerekoli strani. Čehi pridejo na Dunaj v nedeljo zjutraj in ostanejo tam dva dni.

Klerikalne demonstracije na Ogrskem.

Budimpešta, 11. avgusta. Po poročilih iz raznih komitatov bodo predmet pridig prihodnjo nedeljo sedanjim političnim dogodki na Španskem. Po posameznih cerkvah se bodo odredile tudi molitve za uspešno klerikalno zmago na Španskem.

Avstro - ogrski poslanik v Belgradu.

R. — Belgrad, 11. avgusta. Splošno se je zatrjevalo, da bo tukajšnji avstro - ogrski poslanik grof Forgach odpoklican in imenovalo se je celo že ime njegovega naslednika. Vse te vesti so od kraja do konca izmišljene. Grof Forgach ostane v Belgradu.

Odprava potnih listov za Srbijo.

R. — Belgrad, 11. avgusta. Po došli poročilih z Dunaja, bo avstro - ogrska vlada po sprejemu trgovinske pogodbe s Srbijo odpravila potne liste za Srbijo, kakor je Srbija to že storila preteklo spomlad, za Avstro - Ogrsko.

Srbski prestolonaslednik v Bolgarski.

R. — Sofija, 11. avgusta. Na velike jesenske vojaške vaje pošljejo srbski častniki posebno odposlanstvo. Kakor se zatrjuje, bo na čelu tega odposlanstva sam prestolonaslednik Aleksander.

Srbski kralj poseti italijanskega kralja.

Belgrad, 11. avgusta. Po povratku iz letovišča Ribarska Banja se kralj Peter takoj poda v Rim, kjer ostane 5 dni kot gost italijanskega kralja.

Podraženje sladkorja na Srbskem.

Belgrad, 11. avgusta. Zaloga tukajšne tovarne za sladkor je popolnoma pošla. Ker so trgovci v Belgradu in v provinci s sladkorjem le slabo založeni in ker tovarna naročil pred enim mesecem ne more izvršiti, se je bati, da se v celi deželi sladkor ne samo podraži, marveč da nastopi v deželi tudi pravo pomanjkanje sladkorja.

Belgrad, 11. avgusta. Vlada je znižala carino na uvoz sladkorja, ker domače tovarne letos niso mogle producirati dovolj sladkorja.

Preprečena železnikova nesreča.

R. — Belgrad, 11. avgusta. Na progi Niš - Belgrad med Resnikom in Ripnjem so neznanzi zločinci nametali na progo kamenje in prsti. Na progi je vozil osebni vlak, ki prihaja v Belgrad ob 9. zvečer. Tamkaj je ravno močan ovinek. Vendar je k sreči vlakovodja opazil kamenje na

progi in pravočasno ustavil vlak, v katerem je bilo na stotine potnikov. O dogodku je bil takoj brzjavno obveščen minister notranjih del, ki je takoj ukazal načelniku belgradskega okrožja, da stvar preišče in izsledi krivce. O storilcih ni nobenega sledu, domneva pa se, da so ta atentat poskusili izvršiti kaki vohuni.

Begunci iz Makedonije.

R. — Sofija, 11. avgusta. Semkaj prihajajo neprestano begunci iz Makedonije. Oblast jih že ne ve kam djati in jih odposilja v notranjost. Prebivalstvo je silno razburjeno in glasno zahteva, naj Bolgarska intervenira v prid beguncev. Po Bolgarski se vrše shodi, na katerih se sprejemajo resolucije, naj vlada, ako ni drugače mogoče, z vojno napravi konec trpljenju makedonskih bratov.

Bolgarski ubežniki.

Sofija, 11. avgusta. Včeraj je dospelo semkaj zopet 360 Bolgarov iz Makedonije, ki so nato demonstrirali pred inozemskimi poslaništvii. Bolgarska vlada je odredila, da jih naseli po raznih bolgarskih krajih.

Razoroževanje v Makedoniji.

Carigrad, 11. avgusta. Minister notranjih zadev odločno zanika, da bi turška vlada razoroževala v Makedoniji samo kristjane, ne pa tudi obenem mohamedancev. Bolgari so baje nahujskani od komiteja, da se branijo izročevati orožje. Deloma se pa prebivalstvo protivi, izročati orožje iz strahu pred ustaškimi četami. Vesti, da postopajo turški vojaki pri razoroževanju z Bolgari zelo kruto, so po zatrdilu ministra zlagane. Razoroževanje se po njegovem raziranjju vrši popolnoma pravično in se je o tem minister notranjih zadev na lastne oči na licu mesta prepričal. V nekaj dneh se prične z razoroževanjem v sandžaku Drama.

Enciklika grškega patrijarha.

Carigrad, 11. avgusta. Grški patrijarh je izdal encliklo, s katero sklicuje grško cerkveno skupščino. V njej imenuje sedanjo turško vlado krivično, kar je vzbudilo v vladnih krogih veliko ogorčenje.

Italijansko narodno slavlje.

Turin, 11. avgusta. Danes se je vršila ob navzočnosti kralja, vseh ministrov in številnih poslancev slavnost stoletnice italijanskega Bismarka grofa Cavourja. Slavnostni govor je govoril poslanec Daneo. Mesto je vse v zastavah.

Maksim Gorki se vrne na Rusko.

Dunaj, 11. avgusta. Petrogradski listi poročajo, da je znani ruski pisatelj Maksim Gorki, ki živi sedaj v inozemstvu, poslal v Petrograd prošnjo, da se mu dovoli, vrniti se v Rusijo. V svoji prošnji navaja, da se ne udeleži nobenega revolucionarnega gibanja več. Kakor se zatrjuje v Petrogradu, bo vlada dovolila Gorkemu vrnitev na Rusko.

Politična otročarija. — Slaba vest barona Schwarza. — Dvoje med nemškimi kraljevi. — Nekaj, kar je samo v Avstriji mogoče. — Inokvito se odgrinja.

Politična otročarija!

Solnce vpliva na možgane! Časih se človeku dozdeva, kakor bi živel v političnem predpustu! Vse hoče nekako po glavi hoditi, in pamet, katera mora vendar tudi v politiki nekaj veljati, pogubila se je po krtovih luknjah!

Cujejo se kliči: pred črno - rumeno zastavo ne bomo klečeli, in odgoja v naših ljudskih šolah je preveč črno - rumena! Ali naj res mislimo, da se med nami organizuje proti črno - žolti zastavi nekako politično korzarstvo, katero pa bi bilo politično otročarstvo prve vrste? Par orehovit lupinj spuste ti korzarčki po Ljubljani, pa mislijo, da je častitljiv simbol naše države res v nevarnosti!

Ne bodite otroci! Kadar preide politična otročarija na polje politične oslarije, ne moremo molčati. Tem manj, ko živimo v časih, ko vendar vse preži na slovensko napredno stranko, ter jo nasprotni nam politiki črnijo na vse pretege, da je nepatriotična, da je revolucionarna!

Črno - rumene čenčarije — do tičniški režejo z lesenim nožem v jeklo! — nam presedajo na vse kriplje! Brez ozira na to, da nam je, črno - žolta zastava istotako nedotakljiva, kakor je nam nedotakljiva slovenska trobojnica, prisiljeni smo spregovoriti pametno besedo tudi v interesu stranke. Otročarijo smo imenovali celo afero! Še bolj precizno bi se lahko izrazili: da se z vžgalicami igrajo nespametni otroci. Mogoče, da nastane požar. Ali v plamenu bo streha stranke in drugega nič!

Sicer se pa spuša s tem voda tudi na tisti veleizdajski mlin, kate rega sedaj gonijo pri »Slovencu« noč in dan! Čemu to? Ali nismo torej upravičeni, če nasproti takim razmeram z vso odločnostjo protestujemo proti političnim otročarijam, ki se gibljejo na polju politične oslarije? Tega izraza ne prekličemo!

—r.

Slaba vest barona Schwarza.

Visoki gospod v vladni palači na Bleiweisovi cesti ima slabo vest. Zato vidi povsod strahove, vsak trenutek pričakuje, da pade vanj kak strel ali bomba. Zato se je dal zastražiti in sicer prav temeljito. Ne le da je v vladni palači sami noč in dan straža, ki naj pazi, da se dragoceno življenje plemenitega gospoda ne prekine, tudi okoli palače, po Bleiweisovi cesti, Simon Gregorčičevi ulici in Erjavčevi cesti je ponoči, kadar hočete, videti, kako švigajo vladni detektivji in njih pomočniki ter

LISTEK.

Ljubezen za stavo.

Spisal Blaž Pohlín.
(Dalje.)

»Z doma, kjer sem bila na počitnicah, zdaj pa ostanem v mestu,« je odvrnila. »Zvedela sem, da si tukaj, da nisi nikamor šel in da prodajaš tak pasji dolgčas, da se ti prav na obrazu bere. Pa sem te šla iskat in te srečno našla. Reci, če te res nimam rada!«

Zvedavosti bralčevi in bralkini, ki bi rada vedela, kako se je moja posili-ljubezen s Fani zasukala po korenitem nastopu moje tete, zado stisim s tem, da jima razodenem, da sem Fani takrat sporočil, naj miruje zdaj s hrupno ljubeznijo, ko je ozračje tako soparno. Vsaka malenkost bi utegnila škodovati »dobri stvari«. Govoril sem v prijaznem in prijateljskem tonu kljub tli sovražnim prejšnjim besedam, ki sem jih rabil, ko je bila Fani pri meni na stanovanju in katerih mi ni posebno hudo zamerila, kakor sem razvidel iz njenega pisma.

Dekle si je dalo res nekoliko do povedati.

Zalezovala me ni več na vseh oglih in koncih, le pisarila mi je dan-

na zunaj vidi nervoznost in da bi bilo potrebno, da gre zopet na oddih. Revez trpi veliko, pa kakor se vidi, mu res ni pomoči, ker ga kljub vasi zastraženosti spreletava kurja polt. Tirolec, pravijo, da postane pameten pri štiridesetih letih, o Schwarzu se pa pač tega ne more trditi.

Nekaj, kar je samo v Avstriji mogoče.

Iz Celja se nam poroča: V torek, dne 9. avgusta se je vršila pred celjskim okrajnim sodiščem obravnava o častni zadevi dr. Ambrožič - Watzlawek, bivši urednik mariborske »Untersteirische Volkszeitung«. Zadeva sama je malenkostna; interesantno je na njej samo to, da se je videlo, da celjski mali obrtniki splošno zabavljajo na Ambrožiča in da se Ambrožiču denuncirajo celo najne-dolžnejši pogovori med nemškimi meščani v nemških gostilnah. Torej celi sistem špičeljstva, ki pa ne more trajati več dolgo! Interesantno pa je to, da se je izkazalo, kdo je pravzaprav šef-urednik in spiritus agens znane vsenemško - protestantske cunje v Celju, »vahrarice«. Dognano je, da je to dr. Ambrožič, ki je obenem načelnik mestnih uradov avtonomnega Celja! Vzemimo samo slučaj konfiskacije in hišne preiskave. V takih slučajih dobi Ambrožič od glavarstva nalog, naj odredi policijsko hišno preiskavo pri — samemu sebi! To je nekaj, kar je le v Avstriji mogoče! Dočim zasleduje celjsko državno pravdnistvo z vso ljutostjo slovenske liste in toži urednike zaradi splošno znanih izpovedb, katere so napravile n. pr. v slučaju Cokan priče, je zatisnilo pri Ambrožiču obe očesi! To je nepristransko postopanje avstrijskih tiskovnih oblasti. Kako postopa Ambrožič kot šef-urednik »vahrarice« in amsvorstand, kaže tudi ta slučaj: v procesu, ki ga ina proti istemu Watzlaweku, mu je kot amsvorstand napravil pravnostno spričevalo, zaradi katerega se ni spregovorjena zadnja beseda. Klukovstvo, preziranje vsake postave in pravice manjšine, bode v Celju kmalu doseglo svoj vrhunec; neznosno je že tako, da so se ga prenasitili ne le Slovenci, temveč, da vre počasi tudi med Nemci. »Celjsko močvirje« je postalo stalen predmet razmotrivanja ne le v slovenskem, temveč tudi v opozicijskem nemškem časopisu.

V znamenju strahovlade.

V Rudniku je skoraj dvajset let služboval učitelj Petrič. Šola je bila do zadnjih dveh let enorazrednica po krivdi ondodnega župnika, ki je vedno ugovarjal in delal rekurze, da se ja šola ne razširi. Učitelj Petrič je bil vedno v tej vlogi, da je v njegovem zadnem po osem strani dolga rdečkasta pisma in pošiljala vpijoče razglednice, kjer so znamke na različnih krajih oznanjevale njeno srčno razpoloženje, zdaj upanje, zdaj betežnost, zdaj žalost, zdaj veselje, zdaj vprašanja, zdaj odgovore. Ker sem tudi jaz tuptam spisal par hinavskih stavkov, se je »ljubezen« pletla naprej. Jaz bi se najbrž ne bil spuščal toliko daleč; ker mi je pa Fani zagotovila, da mi da njena teta štiri tisočake na posodo, da pojdem lahko študirat naprej po osmi šoli, seveda če se zavežem, da se vzameva z njeno nečakinjo in ker mi je doma moja teta venomer trobila, naj ne pričakujem od nje niti solda nikoli, če ne mislim postati duhovnik — zato sem z ozirom na praktični položaj sprevidel, da je vseeno boljše, da si nisem prehud sovražnik s Fani in njeno teto, ker za semenišče nisem imel posluha. Seveda mi pri vsem tem nikdar ni hodilo v glavo, da bi bila dekle res kedaj moja žena poročena.

To se mi je zdelo potrebno povedati, da se spozna pravi dejanski stan vse »zadeve«, da rabim frazo, ki jo ima vsak naš jurist vsak dan najmanj dvajsetkrat na jeziku.

Fanina današnji nastop, njene besede in moj položaj je bil vzrok, da sem začutil do dekleta nekaj takega, kar imenujemo nagnenje. Nisem več videl na njej njenih napak, ne več kratkih, redkih in od mladostja raz-

širjeni šoli? Župnik je že prej storil vse korake, kako bi ga proč spravil, a bilo je vse zastoj, ker je učitelj veliko bolj vzgledno živel kot on. Obšel je vse šolske oblasti, povabil samega škofa, da je prišel spovedovat v Rudnik, skratka, pripravil je vse, a le ni šlo. Šolske oblasti so bile pripravljene ga postaviti, ker je to popolnoma zaslužil. Kar si zmisli poštnjak, katoliški (!?) župnik in napravi nekaj svojih backov, da so podpisali ovadbo na deželni šolski svet, da jemlje učitelj darila od staršev. Mislili so, da učitelj o tem niti zvedel ne bo, a imenovan pa vendar ne bo, ker klerikaleci so hoteli vsaj navidezno vzrok imeti, da bi bili v dež. šolskem svetu glasovali proti njemu. Okr. glavar je pa poslal g. nadzornika preiskovat, kaj je na ovadbi resnice. Vsi prizadeti so tajili, da o vsem nič ne vedo in je sam g. nadzornik sporočil, da je ovadba popolnoma izmišljena. Okr. šol. svet o tem niti ni hotel obravnavati, ampak je vse odstopil dež. šol. svetu, ker je mislil, da lažniva ovadba ne more imeti nikakih posledic. Učitelj je pa tožil obrekovalce, a obravnava je bila že dvakrat preložena, ker ova-đubi vse taje, da si so ovadbo podpisali. Deželni šolski svet je pa vendar sklenil, da ga prestavi v Šiško. Ohrani sicer stanarino in funkcijsko doklado, da ne bo na škodi, a preme-stitev je vendar najgrši škandal. Tako premešitev je pa tudi popolnoma nepostavna. Kako pridejo napredni davkoplačevalci, da bodo plačevali popolnoma nepotrebno stanarino in funkcijsko doklado učitelju, ki je bil brez povoda samo na ljubo župniku prestavljen. Ali ni več pravice na Kranjskem?

Dvoboj med nemškimi kazinoti.

Po Ljubljani krožijo čudne govorice, katerih za danes še ne moremo kontrolirati. Govori se namreč, da se je v poslednjih dneh vršil med nekim X. in nekim Y. dvoboj. Dvoboj jevala sta se baje v Gradcu in sicer sta se baje streljala s pištolami. Če je bil kdo ranjen, o tem še nismo ničesar izvedeli. Vzrok je baje svakinja profesorja Svobode. To je jako značilna ilustracija za razmere, ki vladajo med ljubljanskimi Nemci. Da je eden izmed njih velik Nemec in kazinot in velik častilec lepega spola, je znano. Toda, da je tako korajžen, tega do danes nismo vedeli. Zanima nas edino to, če bodo merodajni krogi zasledovali to celo zadevo — ali pa, če se bodo zbal kazinotskih nemškutarjev.

Visoka šola za naše kazinote.

Kakor poročajo nemški listi, imajo breslavske nemški visokošolci jedrnat zov, ki so imeli v svoji zbirni, ampak deklica se mi je zazdela simpatična. Treba ji je človeka, sodil sem, ki ji bo stal na strani, jo poučil o tem in onem, ji odpravil slabe navade in jo privadil dobrih. Zakaj bi se mlado drevo ne dalo nagniti tja, kamor želi vrtnar. Tak vrtnar sem hotel biti zdaj jaz!

Jela sva kramljati. Kar mi je dekle pripovedovalo, se mi je videlo vse pametno in kar sem spregovoril jaz, ki sem tudi sodil, da govorim samo pamet, mi je pritrjevala. Z eno besedo: začudil sem se, da se najine misli tako ujemajo. Govoril sem med drugim tudi o narodni vzgoji naše mladine, naše bodočnosti, ki bi jo bilo treba vso, od prve do zadnje glave, organizirati za narodno obrambo, in čujte! Fani je bila enega prepričanja z menoj. Svojim ušesom nisem verjel, da je dekle tako narodno-navdušeno, o čemer prej ne bilo sledu. Besedo sem sprevrgel na drugo nič manj važno naše narodno vprašanje, da je dolžnost vsakega Slovenca, da si jemlje v zakon samo Slovenko in nobene druge. Zaničevanje lastnega rodu, da je vničevanje slovenskih deklet od onega, ki v lastnem narodu ne najde družine, ki naj z njo deli zakonske križe in dobrote. Tak človek ni zaveden Slovenec, kar se pokaže toliko bolj, ko so njegovi otroci vzgojeni v nemškem duhu in postanejo nemškutarji najhujšega kalibra, naj-

se vrši na glavnem trgu ponoči. Tam ti nemški visokošolci kot glavni zastopniki germanske kulture celo noč pijo, vpijejo itd. za kratek čas mečejo prazne steklenice v bližnje hiše, da motijo poštene meščane v njihovem spanju, streljajo s revolverji. Napadajo vsakogar, ki slučajno pride mimo. Posebno mimogredeče ženske niso varne pred njimi. In zgodilo se je, da je ta pijana nemška druhal napadla žensko ter počenjala najnagnusnejše stvari z njo. Vsaj pa obstoji tudi višek te slavnosti v tem, da se ti nemški visokošolci slečejo na glavnem trgu do nazaga ter potem nagi uganjajo razne svinjarije. Nam se nič čudnega ne zdi, da se v državi raznih Eulenburgov gode z dovoljenjem javnih oblastev take stvari. Razumljivo nam je pa zdaj, da so tudi naši kazinotje veliki prijatelji takih ponočnih slavnosti — hodili so menda večinoma na breslavske visoko šole.

Inkognito se odgrinja.

Snoči se je oglašil v našem uredništvu gospod, ki je zasledoval znane neznanca s kolodvora po Kolodvorski, Prečni ulici in Sv. Petra cesti. Tu je neznanec šel preko Jubilejskega mostu, zabil ob Ljubljani in izginil v neko hišo. Izvestitelj pravi, da ima mož debel, okrogel obraz in da nosi naočnike. Nadalje zatrjuje, da je moža že večkrat videl, a da ga po imenu ne pozna. — Čitateljica našega lista, ki stanuje na Poljanah, nam piše, da je opetovano dohitela zvečer na potu domov elegantno oblečene dame, ki so vedno v silni zadregi pospešile korake, ko se jim je približala. Ker ni bila radovedna, se tudi zanje ni brigala, zato tudi ni pazila, kam jih je vodila pot. Odkar je izšla v »Slovenskem Narodu« notica »Skrivnostni sestanki ob Ljubljani«, teh »dam« zvečer ni več videla, iz česar sklepa, da so bile nemara prizadete po gori navedeni notici. — Vzpričo teh podatkov, ki smo jih danes navedli, se bo nemara vendarle posrečilo priti do dna zagonetnim sestankom ob Ljubljani.

Novomeščani so se odlikovali.

Piše se nam: Povodom skupščine »Zaveze jugoslovanskih učiteljskih društev« se je dolenska metropola pokazala, da je res narodna in napredna. Vse mesto je bilo v narodnih zastavah. Treba je izreči vso pohvalo in priznanje zavednim Novomeščanom. Toda med njimi je bilo vendarle nekaj izjem, ki niso smatrali za potrebno, da bi okrasili svoje hiše. Ker bo slovensko javnost gotovo zanimalo izvedeti, kdo ni prijatelj šole in naprednega učiteljstva, se bomo odločili, da navedemo te hiše. Fani mi je pritrjevala z izrazi najodločnejšega obojanja takih nezavednih Slovencev, istočasno pa tudi poudarjala, da je iste obsodbe vredna Slovenka, ki vzame za moža Nemca, naraščaj je pa potem zopet nemški. Ali bi se vi ne čudili taki izpremembi? Resnično vam povem, da bi se. In vprašam: ali je bilo potem kaj tako nenaravnega, da sem deklico prisrčno objel in jo poljubil s pravim ljubimskim poljubom? Mislim, da ne. Ravno tako je tudi čisto umevno, da sem jo prav rad spremil do doma njene tete in da sem obljubil, da pri dem prihodnje jutro na sestanek. Časa je bilo dovolj, dolgčasa pa tudi toliko, da bi ga lahko na debelo prodajal.

Ljubezen se je zdaj v tej smeri vlekla naprej. S Fani sva bila dan zadnem skupaj, delala izlete zdaj sem, zdaj tja, ob nedeljah je šla pa še Fanina teta z nama. Uvideval sem sicer, da lezem na ta način vedno bolj pod ženski podplat, vendar stvar se mi še ni zdela tako nevarna, da bi bilo treba ustaviti tek njenega koleca. Fanina teta me je z raznimi darili tako priklenila na se, da sem bil kot olikan človek naravnost primoran nadaljevati započeto delo ljubezni napram dekletu. In ko smo se neko nedeljo vrnili iz gostilne, kjer smo se na Fanine tete račun res prav dobro imeli, potem ko sva se po te-

manova, Jelovškova, Germova in Kendova. No, pa škode ni bilo nobene, da na teh hišah ni bilo zastav.

Poset Srbov v Ljubljani.

Poročali smo, da namerava pevsko društvo »Stanković« iz Belgrada posetiti Ljubljano in prirediti tu koncert, ki bi se imel vršiti začetkom septembra. Kakor nam sedaj javljajo iz Belgrada, je društvo »Stanković« opustilo svoj prvotni načrt in letos ne pride v Ljubljano. Pač pa posetijo Ljubljano Belgradčani vseh slojev, in sicer najbrže v prvi polovici meseca septembra. Pri tej priliki si bodo po možnosti ogledali tudi Bled in Postojnsko jamo. Razume se samo ob sebi, da jih bodo narodni in rodoljubni Slovenci sprejeli z odprtimi rokami.

Razstavljeni slike.

V izložbenem oknu »Narodne knjigarnice« sta razstavljeni izborna zadeta karikaturi »Lov na ministrski stolec« in »Belokranjska železnica«. Slike sta za nizko ceno naprodaj.

Planinske slike.

V korist »Slovenskemu planinskemu društvu« prodajajo se v trgovini Marije Tičar na Sv. Petra cesti krasne fotografske slike naših planin. V večji zalogi so naslednje skupine: »Triglav s severa«, »Kamniške planine«, »Kamniško sedlo« in »Turški žleb« v velikosti 30/40. Mojstrsko dovršene povečane fotografske slike, ki so lahko v dekoracijo vsakega salona, so na vpogled v izložbi imenovane trgovine. Ker so cene izredno nizke, bo gotovo občinstvo, osobito planinci, pridno posegali po teh prekrasnih pokrajinskih slikah.

Policijske vesti.

Kolo ukradeno

je bilo v Podpeči tesarskemu pomočniku Francetu Gregorinu. Kolo je »Oneh« s tovarniško številko 45267. Pred nakupom se svari.

Medeni tedni.

Ni še dolgo, kar se je povrnil nek 28letni delavec, rodom iz Zaloga, po večletnem bivanju v Ameriki, na svoj dom. Prinesel je seboj več tisoč kron prihranjenega denarja in kmalu nato dobil službo kot kurjač. Da bi si napravil življenje prijetno, si je izbral za ženo lepo mlado natakario in preživel medene tedne v velikem razkošju. Ko je pa pred večerjem zvečer prišel ves utrujen iz službe domov in ni bilo žene doma, še manj pa pripravljena večerja, ga je popadla huda jeza; nakar je v grozni razburjenosti razbil hišno opravo, nato pa odšel v neko gostilno v Kolodvorski ulici. V gostilni se je sprl z gostilničarjem. Okoli polnoči je začel mladi zakonski mož

tini zaslugi midva s Fani medpotoma skozi dolg temen dvorec je prav krasno ljubila, praznovali smo ob novem ženketanju kozarcev doma za roko med menoj in Fani...

Kako menja človek nazore! Kako pozablja na slovesne obljube!

VI.

September je bil tu, in šola se je znova začela. Mesto je oživilo po mladih ljudeh, ki so si prišli bistril svoj um in razširjati svoje obzorje v mestne šole. Krona vse učeče se mladine smo pa bili mi, gospodje osmošolci, ki smo paradržali kot kak polbogovi. Kar smo rekli mi, je bila sama učenost, ki je imponirala posebno ženskemu spolu, pri katerem smo marsikje prevzeli vlogo osmošolcev prejšnjega leta, od katerih se nihče ni maral ujeti v premetene mreže meščank in njih zalih hčera. Stanoval sem s svojo teto na drugem koncu mesta kot prejšnje leto. Pripomogla je v to največ moja ljubica s Fani, kateri me je moja teto hotela na vsak način docela odtrgati. Moje počitniško razmerje z njo ji sicer ni bilo nič znano, vendar teto je bila skrbna in me hotela obvarovati vsake ljubezenske sapice. Meni nasproti so stanovali študentke. Različne zunanosti so bila dekleta. Bile so štiri. Tri mi niso bile prav nič všeč, toliko bolj pa četrta. To vam je bil fin obraz, prava lepota. Pri Schwentnerju v Ljubljani

zopet razgrajati s tem, da je metal steklenice, stole in vse kar mu je prišlo pod roko po gostilni. Razbil je pri tem tudi električno svetilko. Gostilničarju se je posrečilo nemirnega gosta postaviti pod kap, kljub temu pa ima nad 100 K škode. Poklicani stražnik je končno razgrajala aretoval.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Čudni pojmi o železnici. Dne 25. julija se je hotela delavka Urša Golija peljati iz Škofljice v Trebnje. Gre k blagajnici in zahteva listek; toda cena listka se ji je zdela previsoka, zato ga ni vzela in je sedla brez listka v vagon. Tu se je razpredel med njo in sprevodnikom sledeči razgovor: »No, mamica, kje pa imate karto.« — »Je nimam, bom kupila šele v Trebnjem.« — »Toliko časa pa ne morem čakati. Zakaj pa niste v Škofljici kupili. Zdaj morate pa plačati 1 K več.« — »Kaaaj? Nič ne bom plačala. Radi bi me ogoljufali. Radi bi mi denar požrli. Sami goljufi ste.« In na ta način je šla naprej. Ker si ženska ni dala dopovedati, da mora listek kupiti takoj in ne šele v Trebnjem, in je vedno govorila o goljufih in goljufiji, jo je sprevodnik postavil v Grosuplje in v vagona. Tam je pa dobra ženska ozmerjala še postajenačelnika, češ, da je to postopanje »pravbarsko« in da »bo vse hudič vzela«. Ženica je potem, ko ji je vlak pred nosom odpihal, vzela pot pod noge in peš odromala v Trebnje; no, iz Škofljice v Grosuplje se je bila pa venderle zastonj vozila. — Včeraj jo je pa sodnik zaradi žaljenja javnih organov obsodil na tri dni zapore.

Razne stvari.

* Dvojezičnost pri orožništvu. Upravno sodišče je te dni razsodilo, da smejo orožniške postaje na Češkem napraviti na hišah, v katerih je nastanjeno orožništvo, dvojezične table, četudi se o stvari z gospodarjem ni ničesar dogovorilo. Zakaj naj to velja samo za Češko in ne tudi za Slovensko?

* Pred operacijo zgorela. V češki otroški kliniki v Pragi so hoteli 10letno hčerko jetniškega nadpaznika Havorke radi nekega izrastka na roki z galvanično žico operirati. Pred operacijo so deklici desinficirali roko z jodovim bencinom. Ko se je nato približal zdravnik deklici roki z žarečo žico, se je vnela bencinova para in dekličina obleka. Kljub takojšnji zdravniški pomoči je deklica vsled opeklin umrla. Državno pravdnštvo je uvedlo kazensko preiskavo.

sem nekoč videl tak kras v izložbi — seveda le slikan! Deklica je hodila v višjo dekliško šolo in kakor sem kmalu dognal, ni imela nobenega čestilca, ki bi že lazil za njo. Meni je tako ugajala, da se mi je kar sanjalo o njej in da sem sklenil, da ne opustim lepe prilike seznaniti se z njo.

Človek ima včasih srečo. Neko popoldne se je vtil dež, ko smo hiteli iz šole domov. Jaz sem imel dežnik, moja lepa študentka je bila pa brez njega. Uljudnost in olaka je zahtevala z vsa brezobzirnostjo, da sem ji ponudil polovico črne strehe, kar je hvaležno sprejela. Ko sva šla skupaj, sem šele izprevidel, kako lepo deklet gre z menoj. Te oči! Rečem vam, da bi človeka na smrtni postelji zmešale, da bi jih vzljubil. In nasek in lice in usteca in lasje! Vse lepo, vse krasno, vse vredno srčnega poljuba in kipeče ljubezni. Pri ločitvi se mi je prijazno zahvalila za potrpežljivost in uljudnost ter odhitela liki vitka srca v svoj stan.

Tisto opoldne sem silno malo kosil. Ni šlo pa ni šlo. Teta se je bala, da sem se prehladil ali pa da se preveč učim. Velela mi je, naj se vlečem na sofo, ona pa da mi skuhajo, da si opomore. Povedati treba, da je moja teto smatrala sofo in čaj za najboljšje sredstvo zoper vsako bolezen, zato sem moral storiti po njenem navodilu.

(Dalje prihodnj.)

* Železnika neareča v Ameriki. Na progi med San Franciskom in Santo Rozo je trčila neka lokomotiva v osebni vlak. Trinajst oseb je bilo takoj mrtvih, dvanaest pa težko ranjenih.

* Nevarna strela. V Bistrici pri Tešinu je pred dvema dnevoma udarila strela v hlev kmeta Laboja, kjer mu je ubila več krav. Iz hleva je šla strela v hišo, kjer je ubila dva delavca, pet pa hudo poškodovala. Začela je goriti tudi hiša, pa so ogenj še pravočasno pogasili.

* Aretiran stotnik. Pri vajah blizu Carbonare je prišel nek avstrijski stotnik cesarskih lovcev z večjim številom moštva na italijansko ozemlje. Italijanska finančna straža je stotnika aretirala; vojaki so pravočasno ušli čez mejo.

* Konji v Bosporu. Te dni so prikratk konji preplavali Bospor. Poročnik Nasim je dobil povelje, kate-rega je moral takoj izvršiti. Povelja pa ni bilo mogoče drugače izvršiti, kakor na ta način, da je poročnik takoj s svojimi konjema preplaval Bospor. Privezal je torej svoja konja za čoln in šlo je kljub hudemu vetru hitro proti azijski obali. Konja sta preplavala 1500 metrov v 25 minutah.

* Glavni dobiček v grobu. Glavni dobiček zadnje loterije svetovne razstave v Bruslju, v znesku 200.000 frankov se ni dvignjenih, dasi je bilo žrebanje že pred dvanaestimi dnevi. Zdaj se je oglasil v Lübecku oče nekega rudarja, ki je bil v rudokopu ubit. Oče trdi, da ima njegov sin srečko v praznični obleki, v kateri so ga pokopali, zato zahteva, da se grob odkoplje.

* Kraljičina krsta izginila. Te dni so prekopavali na pokopališču v Arenabergru v Švici, kjer je bila pokopana kraljica Hortenzija, mati Napoleona III. Ko so odkrili grob, v katerem bi imela biti kraljičina krsta, so v veliko začudenje opazili, da je grob prazen; krsta je brez sledu izginila. Zanimivo je, da je pred nekaj leti izginil tudi kraljičin nagrobni kamen.

Najnovejše vesti.

Kretsko vprašanje.

Carigrad, 11. avgusta. Porta je končno vendarle dobila odgovor na svojo zadnjo noto, ki jo je poslala vesilam v zadevi kandidiranja Krečanov v grško narodno skupščino, zlasti pa glede kandidature Venezlosa. Kakor zatrjuje porta, so se izrekle velesile vnovič proti sodelovanju Krečanov v grški narodni skupščini in bi aktivno posegle vmes v slučaju, ako bi se kljub temu Krečani pripustili k grški narodni skupščini.

Položaj na Španskem.

Madrid, 11. avgusta. Ministrski predsednik Canalejas se je izjavil napram zastopniku nemških listov, da dajejo ponesrečene nedeljske klerikalne demonstracije gotovost, da konflikt z Vatikanom na Španskem ne bo imel nobenih nadaljnjih težkoč za posledico. Vlada bode sporočila Vatikanu, da bo z vsemi duhovniki, ki bodo hujskali proti njej, postopala jako strogo, ker so škofje od-Elonili v tem oziru vsako intervencijo. Dogodki zadnjih dni so jasno pokazali, da je Španija po ogromni večini napredna in svobodomiselna. Kralj je moderen človek. Ministrski predsednik je koncem razgovora rekel vzradočen: »Prepričan sem, da zmagam kot monarhističen predsednik.«

Velike demonstracije zaradi previsoke stanarine.

Barri, 11. avgusta. Radi visoke stanarine so delavci začeli stavkati ter so priredili včeraj velike poulčne demonstracije. Trgovine so bile vse zaprte. Policija in vojaštvo so morali zasesti ulice ter poprijeti za orožje. Pet oseb je mrtvih.

Samomer baronice.

Dunaj, 11. avgusta. Snoči se je ustrelila v stanovanju nekega zdravnika v I. okraju 45letna baronica Roza Voith.

Atentat na newyorškega župana.

New York, 11. avgusta. Napad na župana Gaynora je napravil v cellem mestu kolosalno senzacijo. Vsi časniki soglašajo v tem, da bi pomenuila Gaynorova smrt občutno škodo za celo mesto. Bivši predsednik Roosevelt je poslal brzojavko, v kateri se zgraža nad atentatom. Župan Gaynor bo po zatrdilu zdravnikov kmalu okreval. Napadalec Gallagher je precej ranjen in trdi, da je izvršil napad na župana iz maščevanja zato, ker ga je župan spravil ob kruh.

Za kratek čas.

Fajmošter Jaka: V »Union« ne grem več! Ko sem bil zadnjič v Ljubljani, sem tam obedoval. Naenkrat sem začutil bolečine...

Fajmošter Miklavž: Kje?

Fajmošter Jaka: Pri frančiškanski cerkvi.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

Loterijske številke.

Dvignjene v sredo, 10. avgusta 1910.

Brno: 19, 67, 45, 53, 12.

Borzna poročila.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 10. avgusta 1910.

Maložbojni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93.60	93.80
4 1/2% srebrna renta	97.55	97.75
4% avstr. krona renta	93.55	93.75
4% ogr.	91.85	92.05
4% kranjsko deželno posojilo	95.50	96.50
4% k. o. češke dež. banke	94.—	95.—

Srečke.	233.50	239.50
Srečke iz l. 1860	324.—	330.—
„ „ 1864	155.—	161.—
„ tiske	298.25	304.25
„ zemeljske I. izdaje	278.75	284.75
„ „ II.	246.50	252.50
„ ogrske hipotečne	530.—	540.—
„ dun. komunalne	525.—	535.—
„ avstr. kreditne	84.75	90.75
„ ljubljanske	63.25	67.25
„ avstr. rdeč. križa	37.75	41.75
„ ogr.	28.75	32.75
„ baziška	255.50	256.50
„ turške		

Valute.	11.36	11.39
Cekini	117.42	117.62
Marke	95.35	95.50
Franki	94.65	94.85
Lire	253.—	254.—
Rubli		

Valute.	11.36	11.39
Cekini	117.42	117.62
Marke	95.35	95.50
Franki	94.65	94.85
Lire	253.—	254.—
Rubli		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 10. avgusta 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910	za 50 kg	9.63
Pšenica za april 1911	za 50 kg	9.93
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7.31
Koruzna za avgust 1910	za 50 kg	5.73
Koruzna za maj 1911	za 50 kg	5.76
Oves za oktober 1910	za 50 kg	7.20

Efektiv.

5 vin. višje.

V založbi

„Narodne knjigarnice“

v Ljubljani.

je pravkar izšel

zgodovinski roman iz fran-

coskih časov

„: : : Ljubezen : : :“

Končanove Klare

Spisal Fr. Remec.

Črna br. 1-30, vez. 2-30,

po pošti 20 v vol.

Ta roman je vzbudil že v podlistku „Slov.

Naroda“ občno pozornost ter se je moral

na spletno zahtevo ponatisniti.

Stanovanje
obstoječe iz 3 sob in pritikin
se odda s 1. novembrom
na Realjevi cesti št. 12. 96

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštarni povzela
Iv. Bonač v Ljubljani.
Cena slike 5 kron. 2073

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.
Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno
vsakovrstna posojila in kredite
kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.
Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882. 23
Kmetska posojilnica ljubljanske okolice
registrirana zadruga z omejenim zavezo
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 28.775.310-59
obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%
brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.
Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pre-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.
Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000
Posojuje na zemljišča po 5 1/4% x 1 1/2% na amortizacije ali pa po
5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.
Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.
URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.
Telefon št. 185. Poštne hranilnice račun št. 828.405.

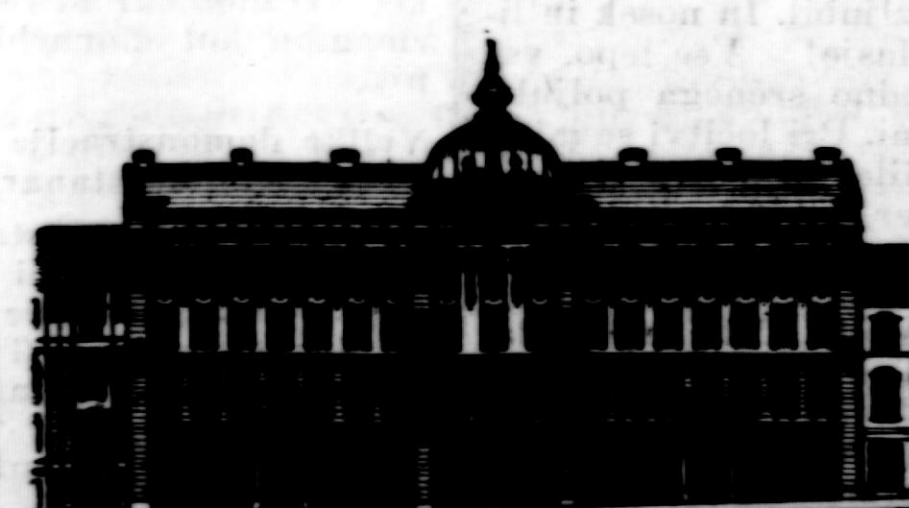
„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“
registrirana zadruga z omejenim jamstvom
Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.
Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Bankotam menjalnica:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Eskontira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.
Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v združni
pisarni. 10
Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.
Delniška glavica: Stritarjeva ulica šte. 2. Rezervni zaklad:
K 5.000.000.— Sprojema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po
4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.
K 450.000.—
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Dolžnost
vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki „SLAVIJA“.
Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.
∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797 — jamči za popolno varnost. ∴
Banka „SLAVIJA“ ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.
Banka „SLAVIJA“ razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.
Banka „SLAVIJA“ razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.
Banka „SLAVIJA“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
Banka „SLAVIJA“ gmotno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.
Banka „SLAVIJA“ stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.
Vsa pojasnila daje drage volje 1
generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!
Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«
Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!
Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlač-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
hujše nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

Mestna hranilnica ljubljanska
LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.
∴ Največji, najvarnejši slovenski denarni zavod. ∴
Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.
Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.
Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
svoje močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vložnim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4% brez odbitka; nevzdržene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.
Posojila na zemljišča po 5%, obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.
Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo. 4